

Kvinder, er Udvalget kommet til den Overbevisning, at Tiden er inde til nu at arbejde for, at der ved Lov aabnes Kvinderne en almindelig Adgang til at opnaa de samme Embeder som Mænd under samme Betingelser som Mænd. I Norge er der nu gennemført en Lov, hvorved dette er opnaaet, og medens denne opstiller bestemte Undtagelser for visse Embeder, hvor Kvinder ikke kan ansættes, har Udvalget ment at burde foreslaa, at alle Embeder aabnes uden Undtagelse, idet man ikke har ment, at det for en Forening, der kæmper for lige Ret for Mænd og Kvinder, var Op-gaven at henlede Opmærksomheden paa Undtagelser. Disse vil vistnok desværre blive foreslaaet fra anden Side.

Udvalget foreslaar derfor Forsamlingen at vedtage følgende Resolution:

Dansk Kvindesamfund, samlet til Fællesmøde i Kolding den 3.—5. Juni 1912, retter en indtrængende Anmodning til Regering og Rigsdag om snarligt at gennemføre en Lov, hvorved der aabnes Kvinder Adgang til Statens Embeder paa de samme Betingelser som Mænd under Hensyn til, at Kvinderne allerede i 1875 fik Ret til at underkaste sig Universitetsksamner uden samtidig at opnaa Ret til fuldtud at gøre Brug af disse, igennem Opnaaelsen af Stillinger, hvor Eksamen er sat som Betingelse, og under Hensyn til, at den senere Tids Lovgivning paa mangfoldige Omraader har anerkendt Kvindens Ligestilling med Manden. Det er vor Overbevisning, at Staten kun vil kunne drage den fulde Nytte af sine kvindelige Borgeres Evner og Dygtighed ved at opfylde dette vort retfærdige Krav.

Resolutionen vedtoges enstemmig.

c. *Beretning fra Udvalgene ang. offentlig Forsorg for Enker og deres Børn, og ang. Børnelovgivningen. Elisa Petersen, M. B.:*

Udvalget angaaende Forsorg for Enker og Børn har siden sidste Beretnings Aflæggelse haft et let Arbejde, thi allerede den 4. Oktober fremsatte Indenrigsministeren i Folketinget det bebudede Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enker og Enkemænd.

Forslaget var ledsaget af et stort statistisk Materiale, hvorefter man bl. a. skønnede, at ca. 14,000 Enker og 3000 Enkemænd med i alt ca. 30,000 Børn vilde tiltrænge Hjælp. Udgifterne ved Forslagets Gennemførelse beregnes derefter til ca. 2 Mill. Kr. aarlig, dette er jo dog langt fra nye Udgifter altsammen, idet en stor Del af disse Enker alt nu faar Hjælp af Fattigvæsen eller Hjælpekasse.

Da dette Spørgsmaal altid har interesseret vore Medlemmer, skal jeg ganske kort omtale Forslagets Indhold.

Lovforslaget fremtræder som en Fortsættelse af de to Love af 1908, hvoraf den ene giver ugifte Mødre Ret til at erholde det Barnefædrene paalagte Underholdsbidrag forskudsvis udbetalt af det offentlige uden Fattighjælps Virkning for Moderen — den anden giver frasepareret, forladt eller fraskilt Moder samme Ret med Hensyn til det Bidrag, Manden i Henhold til Overøvrighedsbestemmelse skal udrede til sine Ægtebørn; thi — ræsonneres der — naar Lovgivningen saaledes — af Hensyn til Børnene — støtter den ugifte, den fraseparede, forladte eller fraskilte Moder, er det et Retfærdighedskrav, at ubemidlede Enker eller Enkemænd, der i Trangstifælde har Ret til vedvarende Forsørgelse her i Landet, skal have samme eller lignende Støtte af det offentlige til Hjælp til deres Børns Underhold.

Understøttelsen fastsættes af Kommunalbestyrelsen til et for hvert Barn beregnet aarligt Tilskud, fastsat efter Skøn i hvert enkelt Tilfælde.

Kommunalbestyrelsen skal føre Tilsyn med, at Pengene — der udbetales maanedse- eller kvartalsvis forud — virkelig kommer Barnet tilgode og kan eventuelt bestemme, at der for Bidraget købes Fødemidler og Klæder til Barnet.

I Lovforslaget fastslaas det udtrykkeligt, at Understøttelsen ogsaa kan ydes til i Ægteskabet adopterede Børn.

Gifter vedkommende Enke eller Enkemand sig, ophører Hjælpen, naar særlige Forhold taler derfor, kan den dog ydes indtil 2 Aar efter Ægteskabets Indgaaelse.

Paa et Punkt stiller Loven dog Enkebørnene ringere, end Børn af ugifte, forladte, fraskilte og fraseparede Mødre, idet der i § 3 foreslaas, at Bidraget kun ydes til Barnet fyldte 14 Aar; kun undtagelsesvis, naar særlige Omstændigheder — Sygdom eller anden Svækkelse af Barnets Erhvervsevne — taler derfor, kan det udstrækkes til det fyldte 18 Aar.

Alt i alt hilste vi dog fra vor Side Forslaget med Glæde og ønskede kun, at den store Enstemmighed, hvormed det blev vedtaget i Folketinget, maatte indvirke paa Landstinget, saa Forslaget allerede i denne Samling maatte blive ophøjet til Lov. I dette Haab skuffedes vi imidlertid, Landstinget modtog Forslaget yderst køligt, og Samlingen er nu sluttet, uden at Forslaget naaede videre.